

Pligt, og det gælder ogsaa os, som tilhøre andre Kirkesamfund, og dem, der slet intet Kirkesamfund tilhøre. Derfor har denne Sag været interessant for mig, og naar jeg har taget Ordet, har det været for at slaa til Lyd for de Anskuelse, som jeg er overbevist om ad Aare ville komme frem i denne Sal, thi man har ikke Religionsfrihed i et Land, uden at det, naar der er gaaet et vist Antal Aar, vil medføre praktiske Forandringer, som Flertallet ikke kan modsætte sig, hvis det vil øve Retfærdighed her i Landet. Men jeg er en bestemt Modstander af, at Religionen skulde udelukkes af Skolen.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg skal ikke blande mig stærkt i Striden om det foreliggende Tilfælde. Jeg havde hellere set, at man havde truffet en anden Afgørelse; jeg indser ikke, hvorfor det, at man er Medlem af et andet Kirkesamfund end det evangelisk-lutherske, skulde være en virkelig Hindring for at være Medlem af en Skolekommission.

Det var imidlertid den sidste ærede Taler, der fik mig til at begære Ordet, naar han saa stærkt hævdede, at han ikke vilde være med til at faa Religionen ud af Skolen, men at det var det, man tilsigtede, naar man i sin Tid stemte for, at Religionsundervisningen skulde være et frit Fag i Skolen. Der er stor Forskel paa de to Ting. Det, vi den Gang stemte for — og der vilde jeg, ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), have sat Pris paa, at det ærede Medlem havde staaet Side om Side med os —, var, at det skulde være Forældrenes Sag, om de vilde lade deres Børn deltage i Religionsundervisningen. Det vilde være kommet de fattige Forældre til gode, saa at alt det, det ærede Medlem talte saa højt om, havde klaret sig af sig selv. Paa dette Tidspunkt skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

K. M. Klausen: Jeg har det Indtryk af det ærede Medlem for Ribe, at det i denne Sag særlig for ham drejer sig om Penge. Han talte saa meget om det, der skulde betales og betales. (*Jens Busk:* Ja, det er klart). Det ærede Medlem bekræfter, at dette for ham er en Pengesag. Det er den ikke for os, vi se i dette Spørgsmaal ikke saa nøje paa Pengene. Der har fra vor Side aldrig været stillet Forslag om, at Religionen skulde tages ud af Skolen, men om, at den skulde være et frivilligt

Fag. Det Forslag stillede vi, da Skoleloven var til Forhandling, og hvis det var blevet vedtaget, havde hvert Trossamfund kunnet sende sine Børn i Folkeskolen, saa kunde Katolikerne have sendt deres Børn derhen, de vilde ikke have faaet nogen Religionsundervisning. Vi sagde: Religionsundervisningen lægges enten i første eller i sidste Time, Børnene kunne komme eller gaa; det er en frivillig Sag, om Forældrene ville sende deres Børn derhen. Var det blevet vedtaget, havde det ærede Medlem intet haft at beklage sig over. Saa havde Folkeskolen været rummelig for alle Trossamfund. Men hvor var det ærede Medlem henne den Gang? Der svigtede han os. De store Idealer, han nu taler om, vilde han ikke tjene den Gang. Han stemte ikke sammen med os. Derfor har det ærede Medlem ingen Grund til nu at rejse Bebrejdelser mod nogen af os. Er der nogen, der har svigtet paa dette Punkt, er det det ærede Medlem for Ribe.

Saa sagde det ærede Medlem for Ribe, at da Taleren i Finansudvalget var om de 25,000 Kr. til Friskolen i Byerne, skulde vi have klemmt paa Ministeren. Nej, det skulde det ærede Medlem for Ribe have gjort, men han har aldrig klemmt paa nogen Ministre, dem følger han blindt og lydlig, men kan han faa nogle andre til at gaa i Ilden og klemme, medens han selv staaar bagved og ser derpaa, er han glad.

Formanden: Jeg vil henstille til følgende Talere, om de ikke kunne indskrænke deres Udtalelser paa Grund af den fremrykkede Tid og navnlig ogsaa, fordi det Emne, man er kommen ind paa at drøfte, ligger vel langt fra Sagen, der er til Forhandling.

Jens Busk: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var til Stede i Finansudvalget, da jeg klemte paa Ministeren. (*K. M. Klausen:* Det har jeg ikke hørt!) Ja, saa har det ærede Medlem haft det døde Øre paa den Dag, som han oftest har, naar andre end han og hans Partifæller gøre noget. Det er som i „Social-Demokraten“, hvor der heller aldrig refereres, hvad andre gøre end Socialdemokraterne. Jeg vil sige det ærede Medlem, at det undrede mig, at han, der mere end nogen anden opkaster sig til Forsvarer for de smaa og fattige, her fuldstændig svigter dem. Sagen er, at vi, der have Raad, kunne nok høre til Samfund uden for Folkekirken, thi vi kunne betale baade det ene og andet Sted, men Fattig-